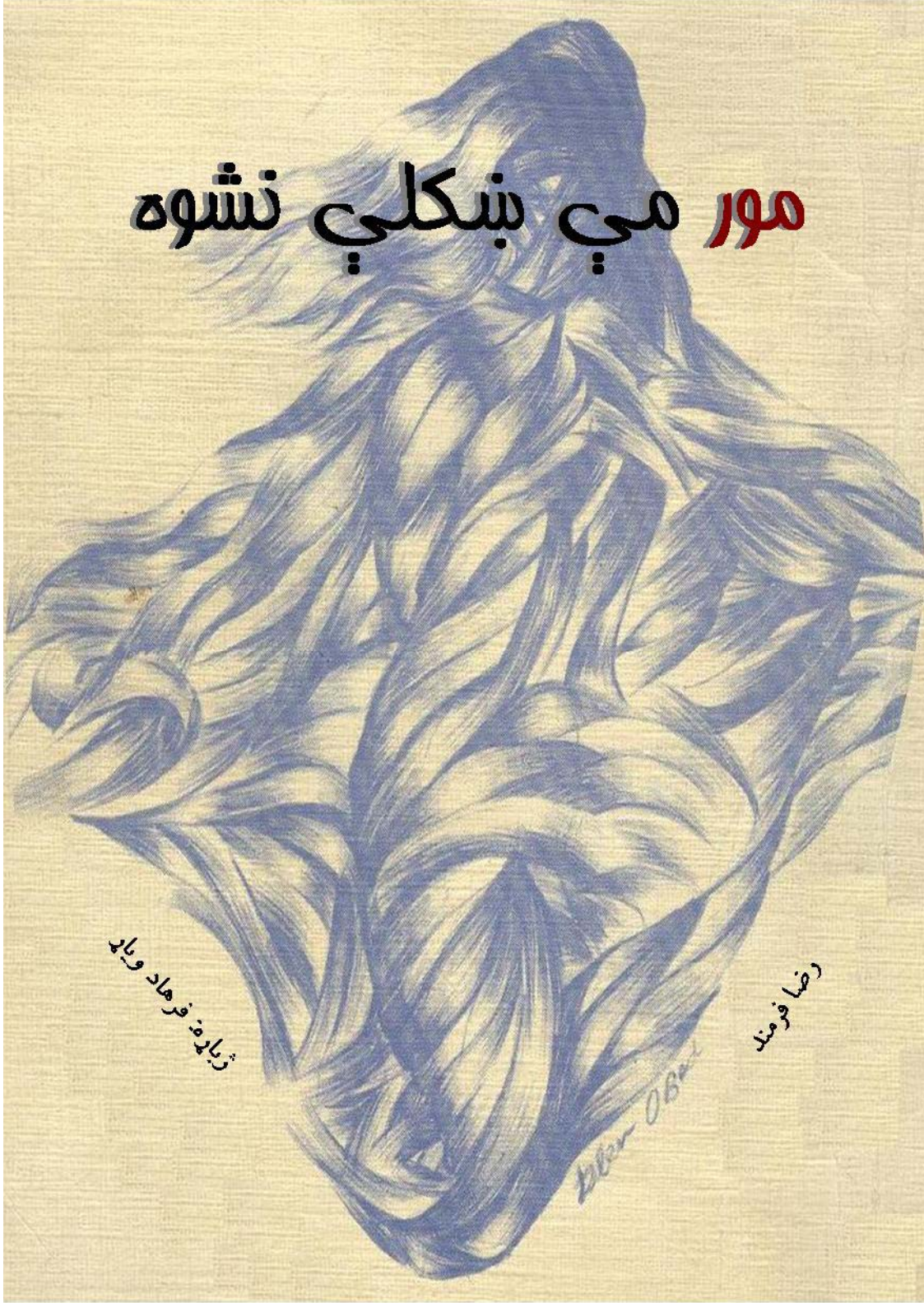

مور مي ٻنڪلي نشوه

ژباړه: فرهاد وياړ

رضا فرمند

Blaw O'Bar

مور مې ښکلې نشوه

شاعر: رضا فرمند

ژباړن: فرهاد وياړ

ایډیټر: سرمد

خپرندویه: سیند

وبلاگ: www.ketabtoon.blogfa.com

د دې ټولگې ژباړه مبارزې خور انجنير نسرین معروفې
ته ډالۍ کوم، هغه مبارزې ميرمن ته چې د بنکيلاک او استبداد په وړاندې مبارزه کوي.

فهرست:

۱. مور مې ښکلی نشوه....!
۲. مور مې وخت پیدا نکړ
۳. زما سوفه
۴. ستومانیا او مور مې
۵. شعر
۶. سرود او مور مې
۷. د کلیمې دانه او مور مې
۸. د کور قنر او مور مې
۹. آزادي او مور مې
۱۰. "نه" او مور مې
۱۱. ریا ل او مور مې
۱۲. د قرآن هنداره او مور مې
۱۳. حجاب او مور مې
۱۴. نیا او مور مې
۱۵. خاطره او مور مې
۱۶. زموږ د پخلنځي مهربانه موجود
۱۷. حسرتونه او مور مې
۱۸. شک او مور مې
۱۹. زما د مور د شتون ثبت
۲۰. وحشي ټولنه او مور مې
۲۱. عصبي حمله او مور مې
۲۲. د غم رطوبت
۲۳. زما د مور دروند خادر
۲۴. پلار مې
۲۵. د آیتونو په قمچینې
۲۶. زما د پلار پریکنده ایمان
۲۷. د پلار ذهن مې
۲۸. ډوډۍ او پلار مې
۲۹. خبر
۳۰. تریخ خبر
۳۱. د مرګ رنگ
۳۲. د شیبې ګرڼګ
۳۳. د شیبې خپه

- ۳۴.د مرگ تور بم
۳۵.مرگ ښکلی کړه
۳۶.مور مې په تیرو کې
۳۷.چې میندې مري!
۳۸.د مرگ حقیقت
۳۹.د کلیمو وړم
۴۰.ستا له مرگه
۴۱.تابوت به دې
۴۲.د مور خاطرې مې
۴۳.چوپټیا او ستا مرگ
۴۴.د مرگ لوی تابوت
۴۵.د ټولنې ځناور
۴۶.ځناوران او مور مې
۴۷.قهر او مور مې

مور مې ښکلې نشوه...!

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
د خپل ژوند کړکی
د مینې لور ته پرانيزي؛
هغه د خپلې ښکلا مالکه نه وه.

مور مې ونکړای شول
د خپل غرور زیره مرغلره
د تاریخ له پرانیستي سینگار بکس څخه واخلي.
او د کلیمې په ناپایه هوا کې
ساه وباسي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
د کلیمې د الماس تیزوالي ته
څیر شي.
او د نړۍ د مانۍ څلې ته
په کلیمې
تناب واچوي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
کلیمې ته ورننوځي
او د حافظ د غزلو په سپوږمکۍ
د نړۍ گردچاپیره
وگرځي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
خپله ستړیا
د کلیمې په چینې کې پریمنځي
او د قهر زهرجنو اوبو یې
آه....
بهر ته لاره پرانېسته.

مور مې ونکړای شول
د خپل اندام پر خانگو
یو پسرلی وغوړوي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
په ورځ کې کښیني.
په شپې کې
د کلیمې خراغ
رڼا کړي.
او غروب
د یوه جشن په هلهلې کې
پټه کړي.
او د ویرې په شپو کې
آه....
د شرابو لاره یې نه پیژندله.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
له کلیمې سره عادت وکړي
په هغې کې
آش تکراري شوی و

چای تکراري شوی و
او د بنوروا خوټکیدل.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
- د کلیمې خول پر سر -
خپله ځلانده څیره
د غرور په هنداره کې
وگوري.

مور مې ونکړای شول
آئینې سره عادت وکړي
او د مُسکا طرحه یې
آه...
د هیڅ شپې او ورځې پر پانې
بشپړه نشوه.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
حامله نشي
یا خپل رحم
یوه شپه په پټه
د سپي خوراک کړي.

مور مې ونکړای شول
حامله نشي
یا خپل جنینونه
د نیالګي په شان
یه یوې ګلدانۍ
یا باغچې کې نال کړي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
حدیثونه او روایتونه
له سره ولیکي
او د لویانو په ټولګي کې
ناڅاپي لیک او لوست زده کړي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
بل قرآن ولیکي
یا ښځینه خدای وزیروي
او د جماعت د جهل پیر قشر
د دیګي د سوي کنکري په شان
په سیمي جالی او پوږو پریمنځي.

مور مې ونکړای شول
غرمه
کله چې ستومانه وه
لکه د رټې په شان د ورځې له مخې
پاکه کړي
او کور په یوه ټوکی سره
جارو کړي.

مور مې ونکړای شول
زموږ د تن په میتابولیزم کې
لاس ووهي
او عیسی ډوله
په یوې مړۍ ډوډۍ سره
مور

ټول کال ماږه کړي.

مور مې ونکړای شول
خپل د پخلي کار
د څو ورځو لپاره پر مور خرڅ کړي
او له سپما يې
هر چا ته چې وغواړي
تحفه واخلي.

مور مې ونکړای شول
د نړۍ عجيبه منظر
د کليمې له پنجرې نه وگوري.

مور مې ونکړای شول
بڼځه نه وي
له مورتوب استعفا ورکړي
او د ملاقات په اوږده کتار کې
پريشانه نشي.

مور مې ښکلې نشوه
مور مې ونکړای شول
جادو زده کړي
چې په قاب
او قاشوقې بدله شي
او زموږ د سترگو نه ليرې
په الماری کې
پټه شي.

مور مې ونکړای شول
ځانگونه پيدا کړي

او د پخلنځي له پنجرې

يو سهار،

د مارغه په شان

وتبتي.

۱۹۸۸-۱۹۹۰

مور مې وخت پيدا نكړ

مور مې وخت پيدا نكړ
كليمه وپيژني
او د خپلې چوپټيا له تشې ژورتيا څخه
د آسمان تر خيال پورې
ووځي.

مور مې وخت پيدا نكړ
د حافظ او خيام په شعر سره سرمسته
د جهل او تعصب په كوڅو كې
كوكاره وكړي.

مور مې
وخت پيدا نكړ
د خپلې هوښيارۍ الماس
د كليمې په پتنوس كې
ښار په ښار وگرځوي.
او ناپوهه جگړه ماران
د تجربې په محك
مختوري كړي.

مور مې
وخت پيدا نكړ
د خلاصون پرتمين حس
تجربه كړي؛
او د خپل ښايست غبرگون
د نارينه په كتنې او حيرت كې
ننداره كړي.

مور مې وخت پيدا نكړ
د كليمې په پړي
د مذهب له ژورتيا
تر اوبو او ډبرې او ستوري پورې
هسكه شي
نړۍ لمس كړي
ژوند وپيژني
او په خپل لوى او گران حس باندې
ايمان راوړي.

مور مې وخت پيدا نكړ
دا ساده خبره
په كليمې كې ولولي:
- چې تر ټولو مقدسه ده!

مور مې وخت پيدا نكړ
د خبرو درمند
د كليمې په غلبيل
چن كړي
او د پوهې له ځلانده دانو څخه
د غرور اميل
پر غاړه واچوي.

جنوری ۱۹۹۱

زما سوفه

خومره حسرتي شوې ده مور مې!
چېرې ورته ونه کتل.
او د ژوندون د کلیمې په ډکې نړۍ کې
یوه شیبه یې هم ونکړای شول
زما پر سوفه
کښیني.

خومره حسرتي شوې ده مور مې!
ستوري سره یې عادت ونکړ
په سپوږمۍ یې فکر ونکړ
د ویالو زمزمه یې وا نه وریده
او ویې نکړای شول
مرگ د کلیمې په چټکۍ سره
شا ته
پریردي.

خومره حسرتي شوې ده مور مې!

ستومانتيا او مور مې

مور مې
په ستومانتيا کې وزيريدله
سهار او ماښام يې نه درلود.

د وخت آس
هغه له وينښتو
د ژوندانه د ځوزانو په کړوندې کې
وڅرخوله.

غږ يې چا و نه وريد
کتل يې چا و نه ليدل
او خيره يې
تر مرگه
وسولیده.

شعر

شعر

زما مور ده

په مړو لاسونو

او بې حاله سترگو

د پخلنځي په اووه گوتونو کې

د ډوډۍ او شيدو او ملاقاتونو د کتارونو هميشنۍ آواره

...

سرود او مور مې

مور مې
خپلې کلیمې
د وریجو په منځ کې
ورکې کړي دي.

په هغې کې
کلیمه
هیڅه!
نوره به سرود نشي.

د کليمې دانه او مور مې

مور مې
په جومات کې اوريدلي وو
چې سترگې يې خطا دي
او په ذهن کې يې،
د کليمې دانه
نه شنه کيږي.

په هغې کې
ولې او که
بی پایه واټونه وو.

د کور ټغر او مور مې

مور مو نه لیدله

هغې سره مو

د کور د زوړ ټغر په شان

عادت کړی و.

۲۶/۱/۹۰

آزادي او مور مې

مور مې

د کور تر وروستي مصرفي ريال پورې
آزادي درلوده.

هغې کولای شول

سل توماني

په خپلې اوږدې شوې کوچنۍ بټوې کې
غونځ کړي.

او په آزاده

له هر ځايه چې وغواړي

سودا واخلي.

«نه» او مور مې

له ماشومتوبه يې
نه له هغې اخيستې وه.
کليمه يې له هغې اخيستې وه
هغې کونترې ته پاتې کيده
چې وزرې يې ورله پرې کړې وي
او نه چې د هغې يو جزء و
د هغې په آه، کتنې او چوپتيا کې
رسوب کړی و.

ريال او مور مې

مور مې،
له ريال سره
راحتنه نه وه
په اوسپنيزه ژبه يې نه پوهيده.

ريال،
هغه ويرونکى شين ټاغى (گونگى) و
چې د کلام بچي يې ور نه
ناخاپي
تېښتول.

د قرآن هنداره او مور مې

هغه هنداره چې مقدسه گڼل کيږي
هغه هنداره چې ويل کيږي
له ټولو هندارو څخه رڼه ده
د قرآن هنداره بڼايم
ولې په هغې کې
زما د مور ځلانده خيره
نه ښکاري؟

۲۴/۲/۹۰

حجاب او مور مې

د آيتونو او روايتونو له تيريدو وروسته

مور مې

د خپلې ښکلا له ډاره،

خپل غږ په حجاب کې پټ کړ.

خپلې سترگې يې په حجاب کې پټې کړې.

او خپله مُسکا يې

د زرگونو حديثونو له مخې

وتله.

نيا او مور مې

نيا

- نيا بې -

ماشومانو ته ورته شوې وه

كليمه يې نوره نه پيژندله.

او په اوبو او هندارې يې

شک کاوه.

اوس!

اوريدلي مې چې وايي:

مور،

ماشومانو ته ورته شوې.

خاطر ه او مور مې

خاطري، اوس!
خپل اوږده لاسونه
د سيوري په خير
زما د ناروغې مور خوا ته
اوږده کړي دي.

۱۹۸۸

زموږ د پخلنځي مهربانه موجود

زموږ د پخلنځي مهربانه موجود

چې ورته به مو مور ويل

او د هغې شتون به مو

- يوازې -

په تود آښ او لوړې سره

احساسوو؛

ناروغه او ستومانه

اوس!

خپل هميشني ملگري

نغری او لوخي او سماوار او جارو

پریردي.

۲۶/۵/۱۹۸۹

حسرتونه او مور مې

مور مې اوس!
چیتې شوې نه ته پاتې کیري
او د حسرتونو د کنډوالې لاندې
یوه جسد ته.

شک او مور مې

مور مې،

په خپلې اړتيا شک وکړ.

په خپلې غوښتنې شک وکړ.

په خپلې ښکلا شک وکړ.

او د خپل کلام پياوړی قامت يې

هيئات!

هيڅکله و نه ليد!

زما د مور د شتون ثبت

مور مې ونکړای شول:

- خپل غبریدل رسمي کړي.
- خپل خنديدل رسمي کړي.
- خپله هوښياري رسمي کړي.
- خپله ښکلا رسمي کړي.

او په وحشي ټولنه کې

خپل شتون

ثبت کړي.

جنوري ۱۹۹۱

وحشي ٲولنه او مور مې

ٲه وحشي ٲولنه كې

زما د مور

ٲوښتنه رسمي نه وه

غږ يې رسمي نه و

ښكلا يې رسمي نه وه

ٲه وحشي ٲولنه كې

زما د مور ستر الهی حق

اطاعت و.

عصبي حمله او مور مې

يو ځلې مور مې
د آس د څكلو په وخت
خپله خوله نشي پيدا كولى.
قاشوقه په لاس
د هندارې مخې ته راځي
او گوري چې څيره يې
د ډار او ويرې سيلۍ
كړه كړې ده.

نو،

د پخلنځي په يوې څنډې كې حيرانه
كښيني.

× × ×

مور مې له هغې وروسته
د خبرو پر ځاى شپيلۍ واهه
او خندا يې آه...
څومره ژړونكې وه!

د غم رطوبت

حيف!

مور مې ونکړای شول

د کلیمې پر مخ ودریږي

کله چې ژوند یې

د غم له رطوبت څخه وروست کیده.

زما د مور دروند خادر

مور مې

د نړۍ سياله نشوه

او ويې نكړاى شول

خپل بې پايه دروند خادر

د ټولنې له لرغوني ذهن څخه

راتول كړي.

پلار مې

پلار مې له جومات نه زما د مور خوا ته راغی.

او پر کلام يې

دروند غبار پروت و.

د آيتونو په قمچينې

پلار مې،

د آيتونو په قمچينې

او د حديثونو او روايتونو په تسمې

مور مې

د خپل ژوند په ګاډۍ پسې وتړله.

زما د پلار پريکنده ايمان

د پلار

ايمان مې

د مور له پريکنده شتون څخه

پياوړی و.

نو ځکه

کليمه يې هم

زما له مور نه ونه پيريدله.

آن خبرې يې ورله

نه تللې.

د پلار ذهن مې

مور مې ونکړای شول

زما د پلار ذهن

- دې سپرې لرغوني کلا -

ته وننوځي

او هغه

د پخلنځي د څلورو گوتونو په شان

د حديثونو او روايتونو له ميدگيو

جارو کړي.

ډوډۍ او پلار مې

پلار مې،

تل

له ډوډۍ

نیمګړی راتو.

او قامت یې

له سهاره تر ماښامه

لنډ و.

ډوډۍ

په هغه کې

کلیمه نشوه.

خبر

خبر

خاڅكى خاڅكى

په كليمې كې مې

حل كيږي

راماتې اوښكې مې

بى ځايه نه دي.

تریخ خبر

تریخ خبر نشي کیدای
لکه خځلې له سترگې راوباسو
یا د مسمومو خوړو په شان یې
باقی کړو.

تریخ خبر
نشو کولای آن د زخمي درد په شان
ژړا کړو.

تریخ خبر
له چوپتیا سره دې یو ځای کیږي
له مسکا سره دې یو ځای کیږي
له کلیمې سره دې یو ځای کیږي.

کلیمه مې اوس
زما د مور له مرگه شنه او ډډه کیږي!
شنه او ډډه کیږي.

دسمبر ۱۹۹۰

د مرګ رنگ

مور مې

د اوښکو د څاڅکي په شان

د مرګ په رنگ کې

محوه شوه.

د شیبې ګرنگ

مور مې

د شیبې له ګرنگه

راوړ خیده.

د شېبې خپه

د يوې شېبې خپې
زما مور يووړله.

د مرگ تور بم

د مرگ تور بم
ناخاپي زموږ پر کور راوغورئيد.
او موږ يې را له
د چوپتيا په کنډوالې کې
مدفونه کړه.

د کليمې په زړه کې مې
اوس!
يوه لويه کنده جوړه شوې ده.

دسمبر ۱۹۹۰

مرگ ټکلی کړه

مړاوې او مړه شوه مور مې!
مړاوې او مړه شوه!

آه...

د یوې شیبې لپاره
حافظه له ما واخله!
یوه شیبه
مرگ ټکلی کړه

دسمبر ۱۹۹۰

مور مې په تېرو کې

مور مې په تېر کې
په اوس کې
نوره په لاره نه ځي.
خبرې نه کوي.
په اوس کې
آن نوره
په پخلنځي کې نشته.

زه نه پوهیدم
چې د شپې سطحه
دومره سسته ده!
او د مرګ کوهی
بی پایه دی!
زه نه پوهیدم!

دسمبر ۱۹۹۰

چې ميندې مري!

- چې ميندې مري!
- چې مرگ حقيقت لري!

× × ×

د ژوند اړتيا
زموږ د باور کړکي
څه بڼه تړي!
که نه نو،
د مرگ له پريکنده شتون سره
به مو څه کړی وای؟

دسمبر ۱۹۹۰

د مرگ حقیقت

د کلیمې پری

افسوس،

د مرگ د کوهي تل ته نه رسيږي!

د ناروغې مور له ناڅاپي سقوط وروسته مې

په هغې کې

کړۍ کړۍ

تر وروستۍ کلیمې پورې

ورکښته شوم؛

او ناچاره بیا د شیبو سطحې ته

راستون شوم.

پر ژوند مې اعتماد

له منځه تللی دی.

مرگ،

حقیقت لري.

دسمبر ۱۹۹۰

د کلیمو وړم

مرگ دې
زما د کلیمو وړم
گړندی کړی دی.

اوس!
مرگ ما ته
آشنا شوی دی.
شیبه،
لا رڼه
او مینه،
لا ستره.

جنوري ۱۹۹۱

ستا له مرگه

ستا له مرگه

شيبې مې

درندې شوي

او خاطر مې

لکه جنازې

پرسيدلی دی.

تابوت به دې

تابوت به دې

د خپل شعر په اوږه

ښار په ښار

وگرځوم.

د مور خاطرې مې

د مور خاطرې مې اوس
بی له ځنډه پر کلیمو مې
وریږي؛
او له سترگو مې
راتویږي.

چوپتيا او ستا مرگ

چوپتيا دې زه
تر مرگه رسولم:
دروندوالی يې
زر چنده ډيریده.
مرگ به دې
را سره څه وکړي؟

جنوري ۱۹۹۱

د مرگ لوی تابوت

په مرگ کې څنگه یې موري؟
د ژوندانه د شیبو تابوت دې
سخت او تنگ و.
اوس هلته
د مرگ په لوی تابوت کې
آرامه نه یې؟

په مرگ کې څنگه یې موري؟
زه فکر کوم هلته هم
د خپل پخلي د سمبالولو په اندیښنه کې یې.
او دا چې دسترخوان
د مرگ په کوم ځای کې هوار کېږي.
او موږ ته
څنگه او له کومې کړکۍ
غیر وکړی.

جنوري ۱۹۹۱

د ټولنې ځناور

مور مې

د ټولنې ځناور

وداړله.

ڄٺاوران او مور مڀ

دردا چڀي ستا په ڙوندانه کڀي مورږي
ڄٺاورانو!
ڙوند تصرف کږي و.
او ته يږي
د آزادي په خير
سږکه گڼلږي.

دردا چڀي ستا په ڙوندانه کڀي مورږي
ڄٺاورانو
کليمه
- دغه ستره پنجره -
ستا پر مخ وتړله.
ستا ذکاوت يږي ممنوع کږي.
ستا جسارت يږي ممنوع کږي.
او ستا بنايست يږي
گناه وگڼله.

دردا چڀي ستا په ڙوندانه کڀي مورږي
ڄٺاورانو!
ڙوند تصرف کږي و.

قهر او مور مې

حيف!

مور مې

هيڅکله ونکړای شول

د خپل پټ قهر په ويالې کې

وبهيري.

دردا چې ستا په ژوندانه کې مورې
خناورانو!
ژوند تصرف کړی و.
او ته یې
د آزادۍ په څیر
سپکه گڼلې.

دردا چې ستا په ژوندانه کې مورې
خناورانو
کلیمه

- دا ستره پنجره -
ستا پر مخ وتړله.
ستا ذکاوت یې ممنوع کړه.
ستا جسارت یې ممنوع کړه.
او ستا ښایست یې
گناه وگڼله.

دردا چې ستا په ژوندانه کې مورې
خناورانو!
ژوند تصرف کړی و.